

Dirk Nielandt & Wouter Pasman

Pakje vermist!

Stien

'Ik ben Stien en ik ben eindelijk acht.
Daar heb ik zo lang op gewacht.
Haha, dat rijmt.
Natuurlijk ben ik vrolijk vandaag.
Ik ben jarig.
Hoera voor mij!'

Sami

'Ik ben de buurjongen van Stien.
En ik ben tien.
Haha, dat rijmt ook.
We zijn beste vrienden en doen alles samen.
Nou ja, niet álles.
Niet plassen of zo.
We hebben vooral veel lol met elkaar.'

Mam

‘Stiens verjaardag is echt wel een ding.
Het is een grote dag voor haar.
Feest, pakjes, taart.
En natuurlijk het pakje van oma.
Dat is elk jaar het hoogtepunt.’

Oma

‘Ik ben niet meer een van de jongsten.
Misschien ben ik zelfs al een beetje oud.
Dan vergeet je soms wat.
Ik kan er ook niets aan doen.
Maar denk je echt dat ik niet
aan Stiens verjaardag zou denken?’

Billie

‘Ik werk bij de pakjesdienst.
Ik bezorg pakjes.
Meestal op het juiste adres.
Of het ook weleens fout gaat?
Ja, soms.’

Hoera!

Acht kaarsjes op de taart.

Hoera voor Stien!

‘Mag ik ook blazen?’ vraagt Sami.

‘Nee, het is mijn verjaardag,’ zegt Stien.

‘Pffft,’ doet ze en ze blaast alle kaarsjes in één keer uit.

‘Lang zal ze leven,’ zingen mam en Sami samen.

Er zijn slingers en hoedjes.

En pakjes!

Een voetbal van mam.

Een boek van Sami.

Stien is dolblij.

Ze geeft mam en Sami een dikke zoen.

Maar het leukste pakje moet nog komen.
Dat komt elk jaar van oma.
Ze stuurt het met de pakjesdienst.
'Hoe laat komt het busje van de post, mam?'
'Dat komt meestal ... nu,' zegt mam.
'Kom, Sami!' roept Stien.
Stien trekt Sami aan zijn mouw.
Ze gaan buiten bij de voordeur staan.
Veel geduld heeft Stien niet.
Na een halve minuut begint ze al te zuchten.
'Waar blijft die slome slak?' vraagt ze zich af.
'**Daar!**' roept Sami.
'Ja, dat is het busje!' juicht Stien.
Maar ...
De wagen stopt helemaal niet.
Het busje rijdt hun voorbij!

‘**Stoop!**’ roept Stien.

Maar de wagen rijdt door, de straat uit.

‘Mijn pakje!

De bezorger is me vergeten.

Pak snel je fiets, Sami.

We rijden achter hem aan.’

Stien en Sami springen op hun fiets.

Ze rijden de straat uit.

‘Zie je het busje al?’ vraagt Sami.

‘Nee, ik denk dat die net de hoek om is.’

Ze fietsen zo snel als ze kunnen.

‘Daar!’ roept Sami.

Hij wijst naar het busje.

Het staat stil voor een huis.

Een man komt met een doos uit de laadruimte.

Hij belt aan bij het huis.

‘Dat is misschien wel mijn pakje,’ roept Stien.

Ze zwaait naar de man.

‘**Stop!**’ roept ze.

‘Dat is mijn pakje!’

De man kijkt haar aan en schrikt.

‘**Kijk uit!**’ roept hij naar Stien.

Stien ziet de stoeprand niet.

Ze knalt er met haar voorwiel tegenaan.

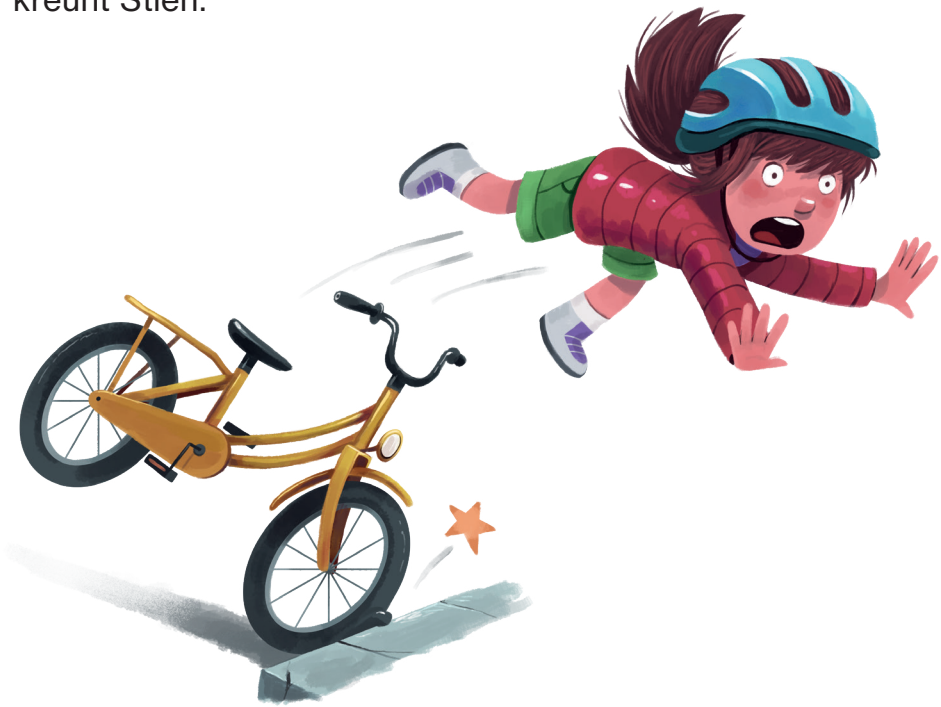
Ze verliest haar evenwicht en valt.

Stien ligt languit op de straat.

Haar fiets ligt ook op straat.

De wielen tollen rond.

‘Au,’ kreunt Stien.

Billie

‘Gaat het, meisje?’ vraagt de bezorger.

‘Mijn knie doet een beetje pijn,’ zegt ze.

‘Dan heb je geluk gehad,’ zegt de man.

‘Je maakte een flinke smak.’

Stien krabbelt op.

Sami heeft haar fiets al recht gezet.

‘Je fiets is nog heel,’ zegt hij.

‘Goed dat je een helm droeg,’ zegt de man.

‘Je komt ervan af met een schaafwond.

Dat geneest snel.’

‘Hoe heet je?’ vraagt Stien.
‘Billie,’ zegt de man.
‘Billie, je hebt mijn pakje niet mee.
Het komt van oma.
Je moest het bij mij bezorgen.’
‘Ik denk het niet, meisje.
Als ik een pakje voor je had,
was ik wel voor je deur gestopt.’
‘Maar oma stuurt het elk jaar.
Altijd op mijn verjaardag.
Ze vergeet het nooit.’
‘Misschien heeft ze het een dag te laat verstuurd.
Dan krijg je het morgen.’
‘Nee, dat kan niet.
Oma vergeet het nooit.’
Billie schudt zijn hoofd.
‘Pech voor jou, meisje,’ zegt hij.
‘Ik heb geen tijd voor praatjes.
Ik moet nog heel veel pakjes bezorgen.’
Billie draait zich om en belt aan bij het huis.
Hij geeft de doos af.
Dan stapt hij weer in zijn busje en rijdt weg.

Stien is jarig.

Dus krijgt ze straks leuke post, van oma.

Oma stuurt altijd een pakje op Stiens verjaardag.

Daar ziet Stien het postbusje al!

Maar ... het rijdt haar huis voorbij ...

Waarom stopt de bezorger niet?

Stien wil het weten.

Stien wil haar pakje!

NUR 287
ISBN 978 90 487 5749 7

9 789048 757497

zwijzen